

легати да подпишатъ онова, което Русия прѣдлагала. Войната се свърши между вѣковнитѣ неприатели Русия и Турция, за да се започне подъ нова форма още жестоката, но сега несправедлива за Русия и цѣлото славянско племе, което се освободи отъ ноктитѣ на азиатскитѣ нашествия.

За да бжде понятно за читателя борбата, която глухо се развиваше между Европа и Русия прѣди Санъ-Стефанския договоръ, ний ще приведемъ *in-exstenson* петѣтъ точки на прѣдварителнитѣ условия за помирението <sup>1)</sup>.

1-о. България въ границитѣ опрѣдѣлени възъ основа на болшинството на българската народностъ ще образува автономно княжество съ народно християнско правителство и мѣстна милиция. Границитѣ на това княжество нѣма да бждатъ по-тѣсни отъ ония, които цариградската конференция му бѣше опрѣдѣлила. Турската войска ще напусне окончателно България.

2-о. Независимостта на Черна-Гора, на Ромжния и на Сърбия ще бжде припозната; Сърбия и Черна-Гора ще получатъ териториялно уголѣмение, а Ромжния ще получи обезщетение.

3-о. За Босна и Херцеговина ще се създаде автономно административно управление съ достатъчни за това гаранции. Сѣщо такива реформи ще бждатъ въведени и въ другитѣ християнски провинции на Отоманската империя.

4-о. Високата Порта се задължава да обезщети Русия за военнитѣ разноски и жертвитѣ, които е направила. Начина, билъ той съ пари, съ територия, или друго яче, ще бжде опрѣдѣленъ по-късно. Негово Императорско Величество Султана ще се споразумѣе съ Негово Императорско Величество Руския царъ за спазването правата и интереситѣ на Русия въ Босфора и Дарданелитѣ.

Внѣзъ отъ тия петъ главни точки, въ прелиминеритѣ се говори, че ще се започнатъ веднага прѣговори за сключване на окончателния миръ; тия прѣговори ще се водятъ въ главната квартира на рускитѣ войски.

<sup>1)</sup> Documents diplomatiques, t. II, pages 10—11.